

Embadalits

Un relat de: [Mercè Belfort](#)

EMBADALITS

Atena mirava complaguda la cara d'aquell home de doble personalitat: tant podia ser molt dolç com molt bèstia. En Sandro va voler recordar-los en ple acte de tendresa, quan ella l'acaronava. Tots dos oferien una imatge envejable, la majoria de gent s'aturava a contemplar-los embadalits. Ells seguien tranquils, quiets amb el seu posat d'enamorats.

-Mira, Esther, quina parella més especial- digué en Miquel, el seu espòs, tot assenyalant la peculiar bellesa que mostraven Atena i el seu inaudit acompanyant.

-No sé si m'atreviria amb aquest home... Ha de ser terrible per a ella en els moments més íntims! - respongué la seva esposa.

.....

Cada vegada hi havia més gent a la sala del museu contemplant el famós quadre d'en Sandro Botticelli " Un centaure i la deessa Atena"